

Vlaamse Woonraad

Strategische Adviesraad

Vlaamse Woonraad

Koning Albert II-laan 19 bus 23
1210 Brussel
vlaamse.woonraad@rwo.vlaanderen.be
www.vlaamsewoonraad.be

Advies 2013/07

datum	21 mei 2013
bestemming	Mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie
kopie	Vlaams Parlement, Commissie voor Woonbeleid, Stedelijk Beleid en Energie
onderwerp	Aanvullend advies betreffende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor woningen naar aanleiding van vraag Boerenbond m.b.t. de huisvesting van seizoenarbeiders

Op 10 mei 2013 ontving de Vlaamse Woonraad de vraag een spoedadvies te willen formuleren over de woonkwaliteitsnormen van toepassing op seizoenarbeiders. Deze adviesvraag werd de Raad voorgelegd naar aanleiding van een nota opgemaakt door de Boerenbond. Hierin werden enkele bezorgdheden geuit en mogelijke alternatieven voorgesteld.

De Vlaamse Woonraad heeft op 30 april jongstleden zijn advies over de integratie van de kamerreglementering aan de minister bezorgd. De Raad heeft in dit advies onderlijnd dat voor iedereen een minimaal basisniveau aan woonkwaliteit moet worden gewaarborgd. De woonkwaliteitsnormering bewaakt in dit opzicht een ondergrens. Mede daarom kan een subjectgerichte benadering van woonkwaliteit enkel in functie staan van een hogere bescherming, gerechtvaardigd vanuit de zwakkere precaire positie van betrokkenen.

Bij de integratie van de kamerregelgeving in de woonkwaliteitsregelgeving wordt in beginsel geopteerd voor een objectbenadering en bijgevolg wordt het object gecategoriseerd ofwel als woning ofwel als kamer (afhankelijk van het gemeenschappelijk gebruik van de functies). De Vlaamse Woonraad heeft in het advies dan ook bedenkingen geformuleerd over het aanhouden van de aparte

normering naargelang wie de woning betreft, in het bijzonder de seizoenarbeiders (waar eveneens de toepassing van de kamerreglementering mogelijk is).

Deze specifiek afwijkende regeling houdt bovendien een verminderd woonkwaliteitsniveau in. Volgens de Raad druist dit in tegen het principe van het bewaken van de ondergrens. Als rechtvaardiging van de afwijking wordt doorgaans de tijdelijkheid van de opvang van seizoenarbeiders en de economische noodwendigheid aangehaald. De Raad heeft hierover bedenkingen geuit en aangedrongen op een meer globale aanpak van de problematiek van huisvesting van arbeidsmigranten.

Zonder te willen ingaan op de techniciteit van de voorstellen in hoger vernoemde nota wenst de Raad de opgeheven afdeling 'tijdelijke huisvesting der werknemers' van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming (ARAB) onder de aandacht te brengen. De 'tijdelijke huisvesting der werknemers' werd geregeld door het KB van 8 oktober 1955 maar werd opgeheven op 14 september 2011. Als reden werd onder meer de bevoegdheid van de gewesten voor het huisvestingsbeleid aangehaald, én het feit dat de vastgestelde regels slechts in elementaire basisbehoeften voorzagen. De regels beantwoordden niet langer aan 'de elementaire eisen die vandaag de dag worden gesteld'.

De opgeheven regeling voorzag onder meer: *“De hoogte van de lokalen waar men voortdurend of gewoonlijk verblijft zal minstens 2,50 m bedragen. De omvang van de slaapkamers en de slaapzalen zal minstens 15 m³ per bewoner (...) bedragen. De afstand tussen de bedden zal niet minder zijn dan 80 cm. De bedden zullen in geen geval (...) boven elkaar mogen geplaatst worden. Al de lokalen zullen doeltreffend en voortdurend (...) kunnen verlucht worden. Elk lokaal waar men voortdurend of gewoonlijk verblijft zal voorzien zijn van verscheidene glasramen (...).”*

Wanneer de wetgever oordeelt dat deze normen voorbijgestreefd zijn en bijgevolg niet langer voldoen aan de hedendaagse elementaire vereisten, moet elk voorstel dat wenst in te grijpen op de tijdelijke huisvesting van werknemers ruimschoots het niveau halen van wat in de opgeheven regeling werd vooropgesteld.

De Raad heeft op zich geen bezwaar tegen een flexibele invulling van de normen, maar de geformuleerde voorstellen moeten wel in het licht van het voorgaande worden beoordeeld. De Raad is van mening dat elk voorstel het evolutief karakter van de elementaire vereisten moet weerspiegelen en vraagt hiertoe een inspanning van de betrokken organisaties.